

Költői elbeszélés.

A hernyó.

Fantolgatva jár a hernyó ni,
Fantosságait skörnyen éreri;
Mindem hajszál rajta felhová!

Léle level a fán az ő hona;
Am, de elker róla, - ostoba.
Hát nem érte megörögrött hervát?

Ó megtekint rég az aratást,
Hát hord ő eszében most, ő másk.
Hát hord ő eszében? Ha, ha, ha!

Hát ám! Mert az asztalra kerül,
Ott is csúszva, mászva neki dül:
Tartós hársat felépiteni.

Az ily hársat persze mi sem véd;
Előpörte más nap a cseléd.
Hínt a sors sok ember-alkotást!

Stanza: Vem Well is Kuost utani mémi.

Er. den. 30. 1878.

1171.

III.